

foto Yvonne Simis

Ik heb lang zitten dubben welke goed doel mij het beste leek om te steunen met de opbrengsten van de fietstrainingen.

Mede naar aanleiding van de laatste jaarvergadering, waarbij het voorstel werd gedaan om een jaarlijkse bijdrage aan vergroening te doen ter compensatie van de footprint van onze geliefde sportbeoefening op de JEB, wil ik nu een bijdrage aan natuur en milieu doen.

Het had een soort van stimulatiefonds kunnen worden om meer de fiets dan de auto te pakken, dus min of meer een ban op de auto. Dat zou dan mooi aansluiten op de manier waarop de gelden binnen zijn gekomen, namelijk de fietstrainingen, maar dan kom je met een beetje googelen terecht op sites over Die Autobahn, nou niet echt hetgeen ik voor ogen om had het geld in te steken.

Dus het werd verder zoeken naar iets wat wellicht ons allemaal aan het hart gaat. Iets waar we in dit kleine landje met nauwelijks nog ongerepte natuur erg zuinig op zouden moeten zijn. Ergens waar je nog rust en ruimte kan ervaren zonder het geraas van een autosnelweg op de achtergrond, maar alleen de vogels hoort krijsen en de wind langs je oren suist.

Het gevoel van een met de natuur en de nietigheid van de mensheid in Nederland ervaren, kan je naar mijn mening maar op één plek, en dat zijn de Waddeneilanden. Als je over het wad met laag water langs de Boschplaat loopt, en niet teveel naar de wal kijkt waar de industrie helaas nog goed zichtbaar is, besef je hoe prachtig de natuur kan zijn.

De Waddenvereniging lijkt mij daarom bij uitstek een vereniging om te steunen, niet in de laatste plaats omdat Arjan de Jong ook een groot voorvechter was voor het behoud en welzijn van de Waddenzee en actief was binnen de Waddenvereniging.

Ik verwacht dat jullie je hierin kunnen vinden en denk wel ik dat ik jullie namens de Waddenvereniging mag bedanken.

Vincent